

Castell de Segur

Veciana

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Al cim del turó de Segur.
Alçada: 758

Coordenades:

Latitud: 41.68315
Longitud: 1.46892
UTM Est (X): 372571
UTM Nord (Y): 4615730

Classificació

Número de fitxa: 08297 - 83
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern
Segle: XII-XVII
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: enrunat
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa
Observacions protecció: BCIN, Monument històric 1723; R - I - 51 - 5758/ BOE 5/05/1949
Data aprovació: dl., 22/04/1963 - 12:00
Número inventari: Si (1929 IPA)
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 2759628CG7125N0001XH

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Jordi Montlló Bolart
dt., 29/07/2014 - 02:00

Descripció

Les poques restes que es veuen a la part més alta del turó tenen un estat de conservació força precari. Es fa impossible extreure'n una planta perquè la vegetació en cobreix la resta. Actualment només es conserven una torre de secció circular, dues estances cobertes, uns murs i la base d'una altra torre. La torre més ben conservada té un diàmetre de 3,3 metres i l'amplada dels murs és de 180 cm. Fets de grans carreus. A uns 11-12 metres al sud, hi havia una altra torre d'angle d'uns 7 metres de diàmetre extern, amb la base lleugerament atalussada. D'aquesta segona torre, arrenca un mur cap a llevant, amb una amplada de 130 cm i una longitud d'11-12 metres. Dins l'espai interior del castell, hi havia una cambra d'uns 5 metres d'amplada, coberta amb una volta rebaixada, i al costat hi havia una altra estança més petita. Jordi Bolós, planteja la possibilitat de que es tracti d'un castell de planta quadrada, amb dues o quatre torres d'angle. Però a part d'aquest primer recinte, el castell es deuria estendre per la banda meridional, és a dir, per on s'aixequen les actuals cases de Segur i on per sota el mur que abans s'ha esmentat hi ha una muralla d'uns 13 metres de longitud i una alçada de 2 metres, també feta de grans carreus. Una de les actuals cases del nucli, a tocar amb la Ctra. BV 1001 es coneix amb el nom dels Corral de Segur, i la tradició diu que eren els corral de Segur.

Història

La primera referència documentada del castell de Segur, és un testament de l'any 1158 de Ramon Guillem d'Òdena, que dona el castell a Arnau Castluç, en el ben entès que aquest darrer el posseïa com a feudatari del seu fill Pere d'Òdena. L'any 1172 és esmentat en la cessió dels esposos Berenguer de Boixadors i Dolça al monestir de Santa Maria de l'Estany del mas de Les Pereres, situat dins el terme del castell de Segur. Els Segur, apareixen a principis del segle XII vinculats amb alguna de les castlanies de l'esmentat castell. Aquesta fortalesa va anar a parar als Cardona, però es desconeix com va anar. Només sabem que l'any 1245, la senyorejava Ponç de Calders, que al·legava que fou una donació del vescomte de Cardona. En un plet que interposa al monestir de Santa Maria de l'estany per recuperar-lo, el bisbe de Vic fa d'àrbitre i sentència a favor seu i consta que se li han de retornar els masos de Les Pereres, Pous i Puigcabot. L'any 1380, l'Infant Joan vengué a Mateu Calders les jurisdiccions i el ple domini de diversos llocs, entre els quals hi havia les del castell de Segur, que juntament amb el de Miralles i Veciana formaven l'anomenada baronia de Segur. L'any 1616 fou enderrocat per ordre del duc d'Alburquerque i virrei de Catalunya perquè es deia que era cau de bandolers que actuaven per la comarca amb la passivitat de Miquel de Calders, que es considerava sospitós per la seva amistat amb Perot de Rocaguinarda, el bandoler. A principis dels segle XVIII passà a la família Copons i a la darrereria del mateix segle als Grimau. Els propietaris actuals són els Vilallonga.

Bibliografia

AA.VV (1976). Els castells catalans. Rafael Dalmau editors, vol. V. Barcelona, pàgs. 432-442. AA.VV (1992). Veciana; dins PLADEVALL i FONT, Antoni (dir). Catalunya romànica, vol. XIX, el Penedès i l'Anoia. Enciclopèdia catalana. Barcelona, pàgs. 517-526. ÁLVAREZ MÁRQUEZ, María del Carmen (1990). La baronia de la Conca d'Òdena. Fundació Noguera. Col·lecció Textos i Documents, núm. 25;

Barcelona. ANDREU CABALLERIA, Montserrat (2003). Segur, un poble amb passat i amb futur. Inèdit. GENERALITAT DE CATALUNYA (1997) Inventari del patrimoni cultural immoble. Patrimoni Arquitectònic. Barcelona. GENERALITAT DE CATALUNYA (1997) Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya: l'Anoia.. Barcelona, pàgs. 231-237. PLADEVALL i FONT, Antoni (1982). La Segarra calafina; dins Gran Geografia comarcal de Catalunya, vol. V. Enciclopèdia catalana. Barcelona, pàg. 450. SERVITJE, Jordi (2010). Veciana, on el silenci se sent. Ajuntament de Veciana.

